

ΑΠΟΧΗ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

Ένας αδικαίωτος αγώνας

γράφει ο Δικηγόρος Χανίων – Διαμεσολαβητής -Ευτύχης Μαυρογένης

Ένας αγώνας που ξεκίνησε στις 11 του Γενάρη με ενθουσιασμό και απόλυτη συσπείρωση στην κατεύθυνση του δικαίου των αιτημάτων μας, αργοπεθαίνει σιγά-σιγά στο κατώφλι μιας ανόητης εξουσίας.

Αρχικά υπήρξε μια απόλυτη συσπείρωση και ένα πείσμα στους αγωνιζόμενους δικηγόρους που δεν είχε σχέση με τα μικροσυμφέροντά μας αλλά εμπειρείχε το στοιχείο της γνώσης ότι ήταν ένας δίκαιος αγώνας καθ' ότι αγωνιζόμασταν πλέον για την ύπαρξή μας.

Αυτό το εξέφρασα με το άρθρο μου “Ο θάνατος του Δικηγοράκου”, που ομολογουμένως, είχε μια σημαντική απήχηση πανελλαδικά όπου δημοσιεύτηκε στα “Χανιώτικα Νέα” και διακινήθηκε μέσα και από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Σήμερα μετά την ψήφιση του σχετικού νόμου οφείλουμε (ανεξάρτητα εάν συνεχίζουμε να απέχουμε από τα Δικαστήρια) να κάνουμε τις αποτιμήσεις μας.

1. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η εφαρμογή των όσων ψηφίστηκαν θα οδηγήσει σε βίαιη αποβολή πολλών συναδέλφων προς την κατεύθυνση της συνταξιοδότησης.

Δεν χρειάζεται κάποιος να είναι μαθηματικός εγκέφαλος για να καταδείξει την αναποτελεσματικότητα και αντιφατικότητα των ψηφισθέντων μέτρων. Το 37,5% που μας υποχρεώνουν να καταβάλλουμε για τις πάσης φύσεως ασφαλιστικές εισφορές, θα αφαιρείται αυτομάτως ως έξοδο από το εισόδημά μας. Άρα το Κράτος θα εισπράττει λιγότερα ως φορολογικά έσοδα. Έχει γίνει μελέτη πόσο πιο λίγα έσοδα θα έχει το Δημόσιο από αυτή την αντιπαραγωγική ρύθμιση; Είμαι σίγουρος πως όχι.

Υπάρχει κάποιος έστω και πρωτοετής φοιτητής οικονομικής σχολής ο οποίος δεν γνωρίζει ότι βάζοντας υπερβολικούς φόρους τα αποτελέσματα είναι αντίθετα; Ότι η υψηλή φορολογία και η ασφαλιστικοεισφορά αποτελούν αντικίνητρο φορολογίας; Αλήθεια κ.

Σταθάκη, αυτά διδάσκετε στους φοιτητές σας;

Ιδιαίτερα όμως οι νέοι, που λόγω συρρίκνωσης της ύλης, θα κοιτούν το ταβάνι του γραφείου τους ή την οθόνη ενός υπολογιστή ή, στην καλύτερη περίπτωση, θα αυτοχειριάζονται στις πλατείες και στα καφέ των εκάστοτε Δικαστηρίων, θα οδηγηθούν σε

μετατόπιση της εργασίας τους ή θα βολευτούν σε παροχή υπηρεσίας με μπλοκάκι σε γραφεία τύπου Κατρούγκαλου με 400€ και 500€ μηνιαία.

Οι μάχιμοι Δικηγόροι (αυτοί που ζουν από τα ακροατήρια) θα προσπαθούν να παζαρεύουν την αμοιβή τους έξω από τις αίθουσες των Δικαστηρίων με δυσοίωνες προβλέψεις γι' αυτούς, σκεπτόμενοι τα δάνειά τους, το ενοίκιο του γραφείου και τα λοιπά έξοδα επιβίωσης. Σαν να βλέπω κάποιους να σκέπτονται όταν διαβάζουν αυτές τις γραμμές, «καλά να πάθετε γιατί πρέπει να πληρώσετε που τόσα χρόνια κλέβατε». Αυτή η λογική είναι λογική μικροαπατεώνα. Είναι λογική Κατρούμπαλου (μου αρέσει αυτή η προσφώνηση του Αλέφαντου).

2. Γιατί ανεχθήκαμε οι Δικηγόροι τόση απαξιωτική συμπεριφορά από την Κυβέρνηση; Στην ιστορία του Δικηγορικού Σώματος δεν έχει καταγραφεί ποτέ ξανά τόσο μακροχρόνιος αγώνας μα και συνάμα και τόση κυβερνητική απαξία.

Η κυβερνητική αντίληψη μέσω ενός τεχνητού διαχωρισμού μιας φερόμενης ταξικής διαίρεσης της κοινωνίας μας επιθυμεί να εμφανίζεται όχι ως ενοποιητικός παράγων των Ελλήνων, αλλά ως δήθεν εκφραστής των εξαθλιωμένων χαμηλότερων τμημάτων της Ελληνικής κοινωνίας.

Η διαίρεση αυτή στις σημερινές συνθήκες, εκτός από πολιτικά ανόητη, είναι και ταξικά αδόκιμη με όποιους κοινωνικούς όρους και αν επιλέξει κάποιος να προσεγγίσει τα πράγματα. Σε αυτή την βορειοκορεάτικη αντίληψη, οι Δικηγόροι με ό,τι αρνητικό κουβαλάνε από την κοινωνία (για το οποίο εν πολλοίς εμείς φταίμε) δεν χωρούσαν στον σχεδιασμό της Κυβέρνησης. Γι' αυτό και μας απομείωσε με την στάση της κανονικά.

Ως Δικηγόροι όμως οφείλουμε να κάνουμε τον απολογισμό μας.

α) Ουδείς κοινωνικός αγώνας δεν κερδήθηκε αν δεν υπήρχε ταυτόχρονα και συμπάρασταση από την κοινωνία. Εμείς φάνηκε να το αγνοήσαμε αυτό.

β) Ενώ ο αγώνας μας ξεκίνησε δυναμικά, στην πορεία ξεθύμανε και απλά μοιρολατρικά θα έλεγα, περιμέναμε να υποστεί την έμμεση πίεση η Κυβέρνηση από την ταλαιπωρία των πολιτών. Πάνω από ένα εκατομμύριο υποθέσεις υπολογίζονται ότι αναβλήθηκαν. Πολλά περισσότερα εκατομμύρια έχασε το κράτος από ΦΠΑ, φοροδοτική ικανότητα (αφού του χρόνου για το 2016 θα είναι αρνητικά όλα τα γραφεία λόγω της αποχής) αλλά και από ανείσπρακτες ποινές. Κι όμως το αυτί του Κατρούγκαλου δεν ίδρωνε.

3. Οι κινητοποιήσεις όφειλαν να στόχευαν το ίδιο το Κράτος, την ίδια την Κυβέρνηση.

Υπήρχαν τρόποι; Μόνο όποιοι θεωρούν ότι οι αγώνες γίνονται από τα γραφεία δεν μπορούσαν να σκεφτούν οτιδήποτε άλλο. Η συνολική πανελλαδική ηγεσία μας απεδείχθη

(εκ του αποτελέσματος) μικρή για τόσο μεγάλους αγώνες. Ακολούθησε την πεπατημένη και βολεύτηκε σε κινήσεις προσωποπαγούς χαρακτήρα.

Οι Δικηγόροι αγωνίζονται πλέον για την επιβίωσή τους. Δεν γνωρίζουν οι κυβερνώντες ότι δεν υπάρχουν χρήματα για να γίνονται πλέον Δικαστήρια; Δεν γνωρίζουν ότι πολλά ζευγάρια δεν χωρίζουν γιατί αδυνατούν να αντιμετωπίσουν τα μεγάλα δικαστικά έξοδα που το ίδιο το Κράτος έχει καθορίσει και αξιώσει με τις σχετικές επιβαρύνσεις;

Η κυβέρνηση οδηγεί έναν κλάδο στην εξαθλίωση. Οι συνέπειες θα είναι ορατές σε 2-3 χρόνια. Όμως το φρόνημα των Δικηγόρων δεν μπορεί να καθυποταχθεί σε ευτελείς διαδικασίες βορειοκορεάτικων εμπνεύσεων. Ανίκανοι, άβουλοι και μοιραίοι οι κυβερνώντες, θα βυθιστούν αργά ή γρήγορα στο τέλμα της ακρισίας τους και της κομματικής υποταγής τους.

Θυμάμαι τον κ. Σταθάκη σε ερώτημα κάποιου συναδέλφου σε μια μικρή συγκέντρωση, τι θα κάνει με τους Δικηγόρους και την Δικαιοσύνη. Και απάντησε με αυτό το γνωστό ύφος που όλους μας έχει συνηθίσει λέγοντας, «εσάς θα σας τακτοποιήσουμε, είστε μη χρήσιμοι για την κοινωνία». Τελικά εμείς δεν το καταλάβαμε ότι το εννοούσε. Αυτοί και το πίστευαν και το έπραξαν. Καμαρώστε τους βουλευτές μας που είναι τέσσερις τον αριθμό. Η ιστορία θα τους καταγράψει ως μικρούς κατεδαφιστές του Δικηγορικού λειτουργήματος (και όχι μόνο).

Ο διχασμός της κοινωνίας με το ψευτοδίλημμα εμείς ή αυτοί, αναβιώνει παλιές διχαστικές επιλογές που η πατρίδα τις έχει πληρώσει ακριβά.

Όλοι όσοι βολεύονται και κρύβονται στην εξουσία και νομοθετούν, καθορίζοντας με τις ενέργειές τους το μέλλον μας, θα βρεθούν προ εκπλήξεων. Δεν ξέρουν άραγε ότι η περιφρόνηση και η απαξίωση του κόσμου είναι πολύ πιο δυνατές από κάθε νομοθέτημα; Όπως σπέρνουν θα θερίσουν.